

Almedin Salčin

Evo uskoro će pola stoljeća kako sam se rodio u jednom sarajevskom naselju koje se zove Švrakino. U dobar čas, rekla bi moja rahmetli majka. Švrakino je bilo poznato po tome što je u taj vakat imalo najviše lopova po glavi stanovnika ili kako se sada moderno voli kazati; per capita. Nije, doduše, puno zaostajao ni Vratnik, ni Bistrik, ni Dolac Malta, itd. Neki od tih lopova su bili pravi “specijalci” u takozvanom *valjanju šibice*. Onaj koji je valjao šibice godinama se trenirao kako da brzim pokretima ruku i upotrebom niza trikova prevari svoju žrtvu. Šibicar u svojoj “igri na sreću” sa svojim ortacima mora prvo namamiti žrtvu tako da šibicar u prvoj igri uvijek gubi, najprije od svojih lopovskih saradnika koji su s njim u talu, a se kada žrtva zaleti i uđe u igru on čak i tada u prvim igrama gubi, a žrtva dobija.

Za naivne džematlije Islamske Zajednice Deer Park to vam je kao kad “vjerski službenik” Đidić nakon samo par imamskih mjeseci provedenih u Australiji “donira”, ni manje, ni više već *samo 2 0000* hiljada dolara za otvorenje džamije. Iskusnom šibicar u je najvažnije da ubijedi žrtve da je “igra fer i da dobija samo onaj ko ima više sreće”. Kad je žrtva ubijeđena onda počinje prava igra, a u stvarnosti “klanje kurbana” ili čerupanje naivnih igrača koji se uzdaju u svoju sreću. Tako su još mnoge naše naivne džematlije ubijeđene u to kako je Đidić dobar hodža jer, eto, dao je 20000 dolara na otvor dzamije....No, što se događa poslije, u nastavku igre? Žrtva “nema više sreće” i gubi i posljednje pare iz svog džepa. Tako Đidić, “poštenje mu se ne hvalilo” na brzaka sebi podiže plaću i lijepo se ispostavi da on svake godine IC Deer Park košta oko 100000 dolara. Kako, mogao bi se neko zapitati? Evo ovako! Neto plaća mu je 50.000 dolara na godinu (puno para za skoro ništa!), plus 15.000 dolara porez na plaću, te 15000 dolara renta za kuću, a što već čini 80.000 dolara. Kad se još zbroji ono što “vjerski službenik”
jami

ili kešira extra, a mnogi se slažu da je to minimum 20.000 dolara na godinu, cifra se vrti oko spomenutih 100.000 dolara. Za toliku gomilu para, a svi bi se bar oko toga mogli složiti, IC Deer Park bi mogao imati dvojicu i to dobrih, pravih hodža.

Šibicar ne sam što *oguli* svoju žrtvu, već je dodatno naziva pogrdnim imenima. Obično bi šibicari svoje žrtve nazivali seljacima, papanima, papcima ili rundama. Naime, mnoge naše džematlije (seljaci, runde, papani, papci) biće žrtve takozvanog vjerskog službenika Đidića, "poštenje mu se ne hvalilo" sve dok konačno jednom ne shvate kako se valja imamska šibica. No, ovaj naš vjerski šibicar ne valja šibicu nikad sam. On uvijek oko sebe, u punom talu, ima par suigrača, a najveći su mu suportereri Davud Kojić (još jedan hodža!) i Senada Softić, koji najvjerovatnije dobivaju svoju pinku ili dio haram-tala. Iz Sydney-a mu najveću podršku pružaju njegove kolege Mujala i Jasmin Bekrić. Inače, Đidić, Mujala i Bekrić su jako slični, bolje rečeno gotovo isti, "poštenje im se ne hvalilo".

Rekoh u početku da je Sarajevo iznjedrilo masu lopova, ali još nikad nisam čuo da je neko od tih lopova nekom ukrao kurbana. Neki dan sam pričao sa čovjekom koji je penziju zaradio kao milicioner. I on mi je rekao da u svom dugogodišnjem radu nije nikad čuo da je neki lopov ukrao kurbana. Dakle, i za lopove je nečiji kurban bio svetinja, odnosno nešto u šta se nije smjelo dirnuti. Znači, i najveći sarajevski lopovi nisu krali kurbane, ali zato su se kurbana nakrali "naše hodže" ili kako se između se samonazivaju "vjerski lideri". Ovih dana mi dođe do ruku zbornik pisama, dopisa i reagovanja pod naslovom "**Zašto nema pravde i istine u radu Bošnjaka u Njemačkoj** ?" I tu može svako koga interesira naći

na neoborivim argumentima ztemeljenu

ISTINU

kako vjerski službenici, muftije, hodže, hafizi kradu kurbane, a svoje lopovluke su povezali sa ovim "našim vjerskim hajirlijama iz Australije". U toj "kurbanskoj konekciji" se najviše spominje ime Jasmina Bekrića kako iz Njemačke na ime šatro-uplate za kurbane prima golemi novac ne samo na svoje

pošteno

ime, već i na imena članova svoje uže porodice. Piše i čita se kako muftija iz Njemačke šalje u Bosnu 22.000 eura za Jasminovu kuću u izgradnji. Svaka čast bekrija!!!

Zaklela se zemlja raju da se tajne sve doznaju! Zato je Sead Šahbegović trebao biti njihov linčovani kurban da se ne bi saznalo kako hodže na veliko kradu kurbane, ali i vitre i zekjat. Da li će konačno veliki broj još slijepih džematlije ovdje u Australiji shvatiti da je uvijek igra oko hodžina jorgana? Odmah da kažem da sam svjestan da sve hodže nisu lopovi. Evo, ovaj

“Neka neka, nek’ se narod čisti.....”

Autor Administrator

Nedjelja, 15 Svibanj 2011 21:09 - Ažurirano Ponedjeljak, 16 Svibanj 2011 18:18

primjer hodže iz Njemačke koji je sve ovo definitivno raskrinkao, pokazuje nam i da i tamo ima časnih i čestitih hodža.

Da li Jasmin Bekrić, a i svi oni koji su uključeni u lopovsku rabotu sa kurbanima, dok klanjaju ikad pomisle na Allaha dželešanu-a, ili možda baš u tim momentima smišljaju neki dobar vic kao što to radi Đidić. On, naime, u po teravije prekida klanjanje jer mu je baš u tom trenutku naumpao dobar vic.

Sibicari su se najviše plašili milicije i čim neko vikne “milicija”, oni se brže bolje razbježe. U aferi s kurbanima, s obzirom da se radi o internacionalnom kriminalu, a prema pouzdanim informacijama koje sam dobio, uključena je Federalna Policija Australije. Tako su ovih dana mnoge džematlije IC Deer Park pozivane da daju izjave policiji o slučaju Šahbegović. Kada je jedan moj prijatelj, inače jedan pošten i ugledan hadžija pročitao ovo kako hodže krađu kurbane samo mi je rekao: “Teško njima na onom svijetu”, a ja dodadoh: “Teško će njima biti i na ovom svijetu, ako Bog da, Inšallah!”

Bilo je dosta stvari s kojima se nisam slagao s onim šta je radio i šta je govorio rahmetli Alija Izetbegović, ali se 100% slažem sa Alijinom izjavom da "naše hodže žive od islama, a mi, obični ljudi, živimo za islam".

“Neka neka, nek’ se narod čisti.....”

Autor Administrator

Nedjelja, 15 Svibanj 2011 21:09 - Ažurirano Ponedjeljak, 16 Svibanj 2011 18:18

Prije par mjeseci jedan džematlija u prisustvu vjerskog službenika Đidića reče da treba prekinuti ovu praksu skupljanja novca u svakoj prilici i prilikom svakog okupljanja, te da mu to sve više liči na crkvu kad se u toku jedne mise kupi novac po dve tri puta.

A vjerski službenik Đidić čuvši ovo odgovori: **“Neka neka, nek’ se narod čisti.....”**

Evo da pokušam objasniti kako bi se mogla “prevesti” ova “Đidićeva mudrolija”. To bi trebalo značiti da ako neko od džematlija u toku dana ili hefte napravi neki grijeh, naprimjer popije par piva, onda takav griješnik treba doći u džamiju i oprati grijeh tako što će dati novac u Đidićeve mubarek rukice. Pa zar to nije isto ono što su krišćanski popovi uveli krišćanima. Đidić čak koristi isti termin kao i popovi da treba očistiti grijeh, i to po njemu tako što će njemu davati novac za iskupljenje. Znači, Đidić nam po ko zna koji put u IC Deer Park unosi nešto novo, nešto što islam ne priznaje, nešto što se direktno kosi sa šerijatom i što je duboko antiislamsko. Pa onda i nije nikom zabremedet što Đidića već mnogi Bošnjaci Melburna posprdno nazivaju fra-Đidić, “poštenje mu se ne hvalilo” .

Ja evo ovo napisah i potpisah smatrajući da je mnogo poštenije o nečemu, nekome ili nekima javno reći svoje mišljenje, a ne laprdati o hodžinim grijesima, pohlepi i lopovijama tek kad mu uskoro vidimo leđa, ako Bog da, a daće On.